

# קרן אלקלעי-גוט דרכים לאהוב

הוצאת **קֶשֶׁב** לשירה

העורך הראשי:  
**רפי וייכרט**

מערכת קשב לתרגום:  
**פרופ' קרן אלקלעי-גוט**  
**פרופ' עמינדב דיקמן**  
**פרופ' משה ב. יצחקי**  
**עודד פלד**  
**פרופ' גבריאל צורן**

**KESHEV** Publishing House

קרן אלקלעי-גוט

# דרכים לאהוב

תרגם מאנגלית: עודד פלד

הוצאת **קשב** לשירה

Karen Alkalay-Gut

## Ways to love

Translated by **Oded Peled**

מסת"ב: 000-0000-00-0 ISBN:



Karen Alkalay-Gut

זכויות התרגום שמורות לעודד פלד ולהוצאת **קשב** לשירה

Hebrew Translation Copyright by

Oded Peled & **KESHEV** Publishing House

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשרד או לקלוט בכל דרך או אמצעי – אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר – כל חלק שהוא מהחומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט, אלא ברשות מפורשת בכתב שתניתן מראש מאת בית ההוצאה לאור.

כתובתנו באינטרנט: <http://www.poetry.org.il>

נדפס בישראל תשע"ז • Printed in Israel 2017

סידור, עימוד והדפסה: א. אורן הפקות דפוס בע"מ

## סדר השירים

### לא דיברתי על אהבה

9	שיר
10	לא דיברתי על אהבה
11	נביעה
12	מים
13	משגל נסוג
16	מסע לחו"ל
17	ירושה
18	חכמת עולם
20	בולס שקמים
21	שבת
22	לחן
24	מתכון

### מה אנו חייבים זה לזה

29	נשיקות
34	נצי לילה
39	נישואים
44	חלום אחד
50	אני/אתה
57	דרכים לאהוב: מונולוגים
63	משיקים

67	התערבות
71	קולות מבית מפולג
77	מרק אהבה
87	אש
90	חלומות עֶצְמָה

# לא דיברתי על אהבה





## שיר

מְדֵי יוֹם אֲנִי נִשְׁמָטֶת מֵאֲהָבָה  
וְשָׁבָה לְתוֹכָהּ. אֶתָּה  
תִּמְיֵד מִיִּשְׁהוּ אַחֵר  
זוֹכֵר עֶבֶר שׁוֹנָה,  
מִיֶּחֱל לְיוֹם מִיָּחַד,  
עֲדִין אוֹתוֹ אֶהוֹב שְׁהַפְרָתִי  
שׁוֹב וְשׁוֹב. וְגַם אֲנִי  
מִשְׁתַּנָּה עִם שְׁנוּיֶיךָ.  
יְסוּד זֶה נוֹתֵר בְּעֵינַי,  
פְּשׁוּט וְצָלוּל  
כְּמִים.

## לא דיברתי על אהבה

אולי חשבתי  
על אצילות מבטך  
על רך המגע  
אבל מלכתחלה  
לא קראתי לזה  
אהבה.

## נביעה

לפַעַמִּים רִיחוּ  
שֶׁל אֱהוּב מִשְׁכָּבְר  
יְכוֹל לְהַפְתִּיעַ בְּאִמְצַע יוֹם  
שֶׁמִּכֹּל בְּחִינָה אַחֲרֵת  
הוּא יוֹם שִׁגְרָתִי

כְּמוֹ שְׂאֵהֶבָה יִשָּׂנָה  
עֲשׂוּיָה לְשׁוּב וּלְהוֹפִיעַ  
עִם כָּל הַלֵּהט  
מִן הָעֶבֶר.

אַל תִּשְׂימוּ לֵב  
לְמִשְׁמַעוֹתָיו,  
הִתְעַנְּגוּ עַל רִיחוּ,  
הִתְעַנְּגוּ עַל הַחוּשׁ הַיְחִיד  
שֶׁלְעוֹלָם אֵינוֹ מִשְׁקָר.

## מים

לפַעַמִּים אָנִי מְסִיטָה אֶת חַיֵּי לְצִלְלֵי מַיִם.  
כְּשֶׁאֲנִי מְמַלֵּאת אֶת הַקּוּמְקוּם  
אָנִי מְתַרְכֵּזֶת בְּזֶרֶם

עַד שֶׁהַקּוּמְקוּם גּוֹלֵשׁ  
וּמִיִּשְׁהוּ צוֹעֵק  
"מָה חֲשַׁבְתָּ לְעֲצֹמְךָ?"  
וְאֲנִי עוֹנָה, בְּהִסָּח הַדַּעַת  
"מַיִם"

משגל נסוג

אני לגמרי לא מוגנת.

אתה נע מעלי  
בתנועת משגל

ואני חושבת שהחלום  
שיום אחד אעשה אתך ילד

נולד במחוזותיו  
של סרונטס

שלעולם לא תעזב  
את אשתך

והדירה שבה השתמשנו  
לפגישותינו החפוזות

בזויה פתאם  
ואתה כמאהב

באמת לא  
מתקשר במיחד

אֶפְלוּ פְּגִישָׁה זֹו  
לֹא תִכְנֶנָּה  
לְהִסְתִּים בְּמִשְׁגֵּל

וְזֶה הַזְּמַן  
הֵלֵא נִכּוֹן בְּחַדְשׁ

וְעִכְשָׁו  
אֶתְהָ פּוֹלֵט

קְרִיאָה חֲנוּקָה  
כְּמוֹ מְמַאֵן  
לְחִשְׁף אֶת  
עֲנוּגָה

וְאֵנִי צוֹעֶקֶת "מָה  
עֲשִׂיתָ"

וְאֶתְהָ פּוֹנָה  
אֵלַי בְּאִטְיוֹת

מִפְתַּע שֵׁישׁ לִי קוֹל  
וְאוֹמֵר

מִצְטַעַר  
חֲשַׁבְתִּי  
עַל מַשְׁהוֹ אַחֵר.

## מסע לחו"ל

הִבֵּה נֶאֱרַז אֶת כָּל הַשִּׁירִים בְּמִזְוֹדָה  
וּנְטִלְטֵל אוֹתָם לְכָל מְקוֹם –  
שִׁיְהִיו כְּמוֹ דָּשֵׁן, כְּמוֹ רֶטֶב,  
לֹא רַק רְכִיבִים עֲצֵמָאִים  
כָּל שִׁיר חָשׁוּב לְעֲצָמוֹ  
אֶךְ מִתְעַרְבְּבִים, כְּמוֹ שְׁקוּי,  
לֹלֵא רִיחוֹת מִיַּחְדִּים,  
לֹלֵא הִבְדֵּל.

וּכְשֶׁנֶּעֱבֵר בְּמִכָּס  
וּנִפְתַּח אֶת הַמִּזְוֹדָה  
נִיחֹחַ הַבֶּשֶׂם יִתְפַּוֵּר  
בְּכָל שָׂדֵה הַתְּעוּפָה,  
יִדְבֵּק אֶל כָּל הַנוֹסְעִים,  
וְהֵם יִהְפְּכוּ לְנִשְׂאֵי שִׁירָה.



## ירושה

ההוֹכָחָה שְׁחִיית חַיִּים שְׁלָמִים  
היא שְׁיִלְדֵיךָ סוֹלְחִים לָךְ  
לא מִפְּנֵי שְׁמֹגִיעָה לָךְ מִחִילָה  
אֲלָא מִשּׁוּם שְׁלִמְדַת אוֹתָם  
לְסִלַּח

## חכמת עולם

יש תשוקה לחכמה נרחבת יותר.  
כשאני מנסה לכתב  
אני חשה בזה –  
העבודה ששירה היא הכרחית  
חייבת לשנות את נפשנו

תחלה באסוף השברים  
משלמות אבודה  
ובחבור מחדש  
ליצירת אמנות

אחר־כך להפקיד את האמנות  
בידי הציבור  
ולצפות ממנה  
לאפשר את העתיד

גם אתה רוצה בזה  
מגיב כמו מאהב

שְׁחֹשֶׁק בְּחַשִּׁיפָה,  
בְּהִתְקַרְבוֹת לְסִפּוּק.

חֲזַרְתִּי לְהֶאֱמִין בְּזֶה:  
הַחֲלוּם לְשָׁנוֹת אֶת חַיֵּינוּ

אֵיכָשֶׁהוּ לְאַחַר כָּל שָׁנוֹת  
הַיְאוּשׁ, הַהֲתַעֲלָמוֹת, הַסַּח הַדַּעַת

אֵיכָשֶׁהוּ הִיא שְׁבֵה,  
הַהִבְטָחָה –  
שְׁמָלִים יּוֹכְלוּ לְחַדֵּר  
לְאַחַר

/ לְאַחַר ?

שְׁשִׁיחַ יֶאֱצִיל  
כֶּחַ לְהַשְׁתַּנּוֹת

## בולס שקמים

מעשיר את פרי המחר  
מקנה לו משמעות  
תוך פלישה סמויה מעין.  
כעמוס בטרם נעשה נביא,  
נגש להפרות את פרי העץ  
בהיותו בולס שקמים.

האשה שהוא אוהב אינה  
המלבבת בנשים – לכן אני אוהבת אותו  
שכן נשבע לדבק בגברת זו, עם כל  
טרופה רעבונה ותהפוכות הגורל  
הפתאמיות שלה.  
אהבה זו איתנה כמו נבואה.

## שבת

הטלפון מצלצל בדירה  
ומזכיר לי שנה שליך מטתי  
עדין מנתק מהשקע ואני עירמה  
והתריסים אינם מוגפים לשעת דמדומים  
ואני זקוקה לאור לראות כיצד  
לחבר. בכל אפן מה אוכל לומר  
יהיה מי שיהיה בצדו השני של הקו –  
שיש לי חדשות טובות משלך –  
שמעשה האהבה עודנו הטובה בדרכים  
להבדיל אחר צהרים הנוטים לערב

## לחן

"ספרתי לך פעם  
שבגיל שש  
נאנסתי?"  
אמרה, מנגנת  
לחן פשוט  
בפסנתר.  
"בדרכי  
לשעור  
מוזיקה".

שערה הלכן  
היה אסוף  
לראשונה  
זה עשרים שנה  
מאז הפרתיה.

החדר היה אפולולי  
והיא הסיטה מבטה,  
בעודה מנגנת.

”כְּשֶׁסִפְּרֵתִי  
לְאֵמִי,  
אָמְרָה  
שָׁנָה יְהִיָּה  
הַסּוּד שְׁלֵנוּ,

שְׁאֶסּוּר  
לְדַבֵּר  
עַל זֶה.  
לְעוֹלָם.”

## מתכון

כְּמָה קָשָׁה לְהַגִּיעַ לְהַבְנַת הָאֱהָבָה:  
היא פיל אדיר ואנחנו,  
אוהבים עורים, מרגישים מגע זנב  
ומגדירים "פיל" על-פי חוש המשוש.

שאלו את כל האוהבים העורים בעולם  
ועדין אנו אבודים. גם אם אשוב  
אל אלה שאהבתי, אראה שהייתי אחרת  
עם כל אחד. פי מתעצב  
לצורת שפתים אחרות, פעימות לבי  
לפעימות לב אחר.

לפעמים לא יכלתי להבחין  
שמִיִּשְׁהוּ הַשְׁתַּנָּה  
בעודי מלטפת

או שתוך חבוק  
נעשיתי אחרת

"בשול הוא לא ענין של מתכונים"  
את אומרת, "אלא מה שמזדמן



לְבָשׁוּל, מָה שְׂמוּכֵן – בְּאוֹתוֹ רָגַע – לְאֲכִילָה,  
"וַיִּמָּה שֶׁהִבְטֵן אוֹמְרֵת לָךְ שֶׁהִיא צְרִיכָה",  
אֲנִי מוֹסִיפָה. "הָאֵם יֵשׁ מִתְכוֹן לְכָל הָאֲפֻשְׁרִיּוֹת?"



# מה אנו חייבים זה לזה



## נשיקות

\*

נגלית  
בהפוגה  
מחיים רציניים  
נושקת לאויר  
תוהה מה הרעב  
הלא ברור הזה

I

איה הוא מתגלגל בנשיקותי,  
מגיש לי עוד ועוד משטחים  
של גוף התינוק שלו המתפתל עירום

II

זכרי את התכונות הגוף  
הרתיעה מחבוק מתלהב  
של מבגר – הנתקות

←

ראשונה  
המסרבת  
לאהבה

III

החבוקים הכמוסים של נעורינו  
תרגול טכני להסתערות ידע  
ברגע  
מאחר יותר

IV

בפעם הראשונה שמטען חשמלי זורם  
מפה לרחם  
אשה לומדת  
את עצמת,  
את סכנת  
הפה

## V

לְאִינָה כּוּוֹן הִיא פּוֹנָה, הַנְּשִׁיקָה?  
לְאֵן תִּקַּח אֶת הַפֶּתַח הָרֶעֶב,  
וְאוּלֵי תוּכַל לְהִבִּיא לוֹ אֶהְבָּה  
מִמְקוֹמוֹת סְמוּיִים?

## VI

הַגּוֹף זוֹכֵר  
אֶת מָה שֶׁהִשְׁפִּיתִים פּוֹסְלוֹת,  
פִּיּוֹת מִתְהַדְדָקִים  
זוֹלָלִים

## VII

כְּשֵׁאִישׁ קָרִיּוֹת קָרֵב  
פִּיּוֹ אֶל לְחִיּוֹ  
הוּא נִזְכָּר בְּכָל, בְּאֶהְבָּה,  
בְּקָרִיאָה, בְּעֶרְגָה לְגוֹאֵל אֲמַתִּי  
וְנִשְׁקָ לוֹ מִכָּל הַיָּב

## VIII

אָבֵל יֵשׁ גַּם נְשִׁיקַת שְׂנֵאָה,  
מָגַע הַמַּעֲבִיר  
דּוֹרוֹת שֶׁל דְּחִיָּה

הִנֵּה אֶתָּה, פִּיךָ  
רְבוּעַ פָּעוּר, סוּגֵר עַל פִּי,  
לוֹעֵג לְכַמִּיהֶתוֹ  
לְמַעַגֵל גַּעְגּוּעִים

## IX

מִי יִהְיֶה עַד  
כְּשֵׁשׁוּנֵי צְמֻדֵי שְׁפֹתִים  
יִכְחִישׁוּ מַפְגָּשִׁם, מְרַעֲדִים

## X

"יֵשׁ נְשִׁים שֶׁמְשַׁגֵּל קֵל לְהֵן מְנַשִּׁיקָה",  
אֶת מְהַרְהֵרְתִּי, "קֵל יוֹתֵר לְפִתּוֹחַ אֲנִי  
הַמְרַחֵק מִן הַשָּׂכֵל, מִן הַלֵּב, מִכַּמִּיהָ  
רֵאשׁוֹנָה".



## XI

עד לָאֵן הַגְעָנוּ –  
נְשִׁיקוֹתֵינוּ כְּמוֹ פְעֻמוֹן פְּבִלּוּב  
מְגִישוֹת בְּשָׂר נֶאֱ  
לְתֵאֲבוֹן

\*

מְתִי זֶה נִגְמָר, אֶתְּהָ שׁוֹאֵל  
– בְּפִגּוֹר שֶׁל דוֹר –  
מְתִי אֶתְּהָ מְשִׁיג  
שְׁלִיטָה עַל שְׂפִתֶיךָ, לֹא  
רָעַב לְמָה שְׂאִינָנוּ?

אַל תִּשְׁאַל אוֹתִי – רַק הַיּוֹם  
נִתְּפֶסְתִּי  
נוֹשְׁקֵת לְאֹוִיר

## נִצִּי לִילָה

### 1. לילה מרושע

מִשְׁאִיר אוֹתִי  
עִם חֲלוֹמוֹת פְּאֵלָה  
מֵאָרֶג שֶׁל אֲבָדָן  
וְאוֹר  
רְכוֹת  
הַמִּסְמָאת  
אֶת עֵינַי

לִילָה  
מְרֻשָּׁע

### 2. אינני יודעת למי

לְפָנוֹת עֶכְשָׁו  
שְׂרַחֲקָתָּ  
חֹזֵר אֲנִי אוֹמֶרֶת  
תְּמִיד רְאִיתִי חַיִּים  
כְּמַחְזוֹר  
וְאלוֹ אַתָּה  
עִם חֶצְדְּךָ

מִבְּקֵשׁ רֶק  
הִתְקַדְמוֹת  
בְּקוּ  
יִשְׂרָ

3. רוֹצֵה לִשְׁמוֹעַ זֹאת שׁוֹב

אֵת שְׁאֲמַרְתָּ אֲזִי  
שְׁתֵּאֱהָב  
אוֹתִי תָמִיד

רֶק לְמַעַן הַזְכִּירוֹן  
רוֹצֵה לְשִׁמְעַת זֹאת  
לְמִרְוֹת שְׁיִוְדַעַת  
שְׁלֵעוֹלָם לֹא נִשְׁכַּב יַחַד  
עַד מוֹתָנוּ.

←

#### 4. בכל זאת

הִיָּה רָגַע שִׁיכְלָתָ  
לְגַעַת בִּי – רָגַע אֶחָד וַיִּחַיד  
בְּכָל יָמַי חַיִּינוּ –  
אֶתָּה זֹכֵר אֶת הַרְגַּע,  
אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ  
תוֹהָה אִם...  
...

#### 5. מתוק

כִּמָּה מֵתוֹק מִצְדָּדָה לְהַבְחִין  
בְּסִבְלִי, יְקִירִי, כִּמָּה  
יִפָּה מִצְדָּדָה לְשֶׁאֵל שׁוֹב.

נִסְתַּפֵּק

בְּזוּה, כִּמּוֹבֵן.

אֶפְלוּ אֶצְלִי

יֵשׁ

גְּבוּל

לְכֹאֵב.

## 6. פעם

בְּאִמְצַע מַעֲשֵׂה הָאֱהָבָה  
זְכַרְתִּי כִּי־צַד  
אֶפְלוּ הַתְּשׁוּקָה הַגְּדוּלָה  
שֶׁל הוֹרֵי  
לֹא הִצִּילָה אוֹתָם  
מִגְּסִיסָה אֲטִית  
בְּנִפְרָד,  
בְּזוּעוֹת זָרִים.

## 7. אחרית דבר

אֵיךְ הִסְתַּבְּכְנוּ בְּמַרְיַבַּת הָאוֹהֵבִים הַזֹּאת?  
כָּל הַלֵּילָה אֶת לוחֶצֶת, אֲנִי מִתְנַגֵּד, מִצַּר  
עַל שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת הַשְּׁנוֹת הַנִּפְרָדוֹת שֶׁלְנוּ  
בְּמִטָּה הַחֲמָה שֶׁהִבֵּאת אֶתְךָ לְבֵיתִי.  
עִם שִׁחַר בְּזַבּוּי הָאֱהָבָה הַזֶּה  
אוֹטֵם אֶת לְבִי וְעִם הַשֶּׁמֶשׁ אֵינֶנִּי אוֹהֵב אוֹתְךָ  
כָּלֵל. אֶת מְכֻנְנֵת סִכִּין אֶל חֲזוֹךְ  
אֶךְ הַמְּלוֹדְרָמָה מְבֻזָּזֶת.  
כַּעֲבֹר חֲדָשׁ מִיִּשְׁהוּ בֵּא לְקַחַת אֶת הַמִּטָּה.

←

## 8. בית קפה

מְדַהִים כִּיצַד בֵּית קֶפֶה חָסֵר חֲשִׁיבוֹת  
צֵץ בְּזִכְרוֹנָה, לִילָה אֶחָד  
כְּשֶׁנֶּאֱחָזֵת גְּדוּדֵי שָׁנָה וַיִּדְעָתָּ  
שֶׁלֹּא תִהְיֶי בְּמִיטְבֶּךָ בַּיּוֹם הַגָּדוֹל שֶׁלְפָנֶיךָ.  
הַלִּילָה עֵץ זַיִת זָקֵן מֵצֵל עַל הָרְחוֹב  
וְשֶׁלֶחֶן זַעִיר רְעוּעַ עַל אֲבְנֵי הַמְרַצֶּפֶת  
עִם שְׁנֵי סִפְלֵי קֶפֶה נִתְּזוּ,  
וּמְצַב־הַרוּחַ מְסִיעַ לְשָׁנַת חֵלוֹם מְפִיסָת  
גַּם כְּשֶׁהַקֶּפֶה שׁוֹמֵר עַל עֲרֻנוֹתָהּ, מְטַרְדֶּת בְּאִשָּׁר  
לְמַקּוּרוֹ שֶׁל זְכָרוֹן זֶה

## נישואים

1

מחלה מדבֵקת, אהבה –  
נזילותה הגמורה  
– חיוכי עובר  
אלֶיךָ  
אף שֶבֶקְשִׁי נִפְגְּשָׁנוּ  
וְאָנִי חוֹשֶׁבֶת  
עַל מִישָׁהוּ אַחֵר

2

מחלה מדבֵקת, אהבה – תמיד  
בְּהִפּוּגָה  
פָּרַט לְשַׁעַת הַתְּפָרְצוֹת  
תמיד זְקוּקָה  
לְאַבְחָנָה  
בְּרוּרָה  
וּלְמֶרְפָּא

←

3

פְּשׁוֹת –  
לְפַעֲמִים אֵינָךְ חֶשֶׁה  
בְּהֵן  
כִּיצַד  
הָאֵהָבָה מְקַדְּשֶׁת  
אֶת הָאֲנִי  
הָאַחֵר

4

"קוֹמְדִיָּה קְלָאסִית מְגִיעָה לְשִׂאָה בְּנִשְׂוֹאִים"  
מְדַקְלֵם חֲדָגוֹנִית  
הַפְּרוֹפֶסוֹר לְשִׂיקְסְפִיר,  
וְאוֹר נוֹגֶה  
עַל הַעוֹר הַחֶלֶק שֶׁל  
פְּנֵיו הָאֲנֵדְרוֹגִינִיּוֹת הַשְּׁלוֹת  
כְּמוֹ הִיָּה הַתְּגַלְמוֹת הַזּוֹגִיּוֹת

40



5

תַּחַת הַשְּׁבָרִירִי בִּירְחִים

קִים עֲדִין

רָגַע

שֶׁל נֶצַח

6

אַהוּבֵי שְׁלִי

וְאֲנִי

שֶׁל אַהוּבֵי

אַפְלוֹ

כְּשֶׁאֵינְנִי מְבִינָה

אַפְלוֹ כְּשֶׁאֵינְנִי מוֹבִנֶת

אַפְלוֹ

כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ מִתְרַחֲקִים כָּל־כָּף

שְׁעָלֵינוּ לְהִתְאַמֵּץ לְשִׁמְעַ

אֶת קוֹלוֹ שֶׁל הָאֲחֵר

←

41

7

קולו של האחר  
החם כּל־כּן עכשׁו  
עשׁוי לְהפּן אַח־כּן  
לְהד  
קולי

כּמְרָאָה, הוא עשׁוי לְהרָאוֹת  
פּתָאם  
כּבוֹגֵד בְּאֶמֶת  
בְּאוֹר אֶכְזֹר מְדִי

8

אֲנִי אוֹמְרֵת לָךְ יְדִידִי  
יוֹם אֶחָד יִמָּאֵס לָךְ אוֹלִי  
מֵאִינְטִימִיוֹת זוֹ וְתִתְּנֶהָ  
מְדוּעַ בְּחֵרֶת.  
דְּוִקָא בְּזוֹ.

42

שִׁיחָהּ.  
אֶתְּהָ תִּבְיֵן אֶת הַכֹּרֵחַ שְׁבָה  
אִם תִּמְתִּיךְ, תִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹתָם כְּלִים  
שִׁסְיֵעוּ לְחִזּוֹר.

9

מְעִיפָה מִבֵּט מִמֶּךָ אֵלַיךְ  
וְרוֹאֵה אֶת עֲצָמַי – חֲדוּהָ  
יִשְׁנֶה שְׁלֵעוֹלָם לֹא מִרְפָּה

10

בְּשִׁמְחַת חֲתָנִים בְּכִלּוֹת  
אֵינְנוּ תְּמִימִים עוֹד,  
יֹדְעִים – כֶּךָ נִדְמָה – לְמָה לְצִפּוֹת,  
חֻוִים שׁוֹב גְּאוֹת וְשִׁפְלֵ  
שֶׁל אֶהְבֵּתְנוּ הַמִּדְבָּקָת.

43

## חלום אחר

1

אני לא באמת ישנה כשאני חולמת את זה,  
נוסעת מאחר בלילה הביתה, לבדי,

בידיעה שבסוף הדרך  
מחכה לי מטה חמה,  
מקבלת, מתמזגת, משלימה.

ומפני שאני בדרך אל החמימות הזאת  
ומשום שאני ערה  
זה באמת  
החלום שלי.

ואתה, שאתה הקדמתי ללחץ ידים  
בהסכמה שלא לעורר מחלוקות ישנות,

הולך אתי אל בית ריק  
שבו רק שתי כרסאות

ואח בוערת.  
אני עומדת לספר לך דבר-מה  
על חייה, אני אומרת, ואתה תקשיב.

44

אתה לופת את פרקי ידי אני את שלך  
כך שאם האחד יתרחק, האחר יאחו  
בחיבלי העמות.

אחר־כך אנחנו חופרים באר,  
גורפים עפר בקצב  
שלמדתי ביערות עלומי,  
מלקטים והולמים באבנים  
לחזוק המחפרת, מבקעים עצים  
במהלומות, לסרוגין, בונים  
עמודים, גג, ציר, ידית,  
דלי, גלגלת.

לבסוף אנחנו טועמים את המים.  
הם זכים.

אני מחנה את המכוננית.  
ידי על ההגה  
מכסות יבלות.

←

## 2

כָּל הַלַּיְלָה נֶאֱחָזֶת בְּפָרְקֵי יָדֶיהָ.  
נִזְכָּרֶת שָׁזוּ לְפִיתֵת הַמְצִיל  
הַמְחַלֵּץ קָרְבָּן מְטַבֵּיעָה  
אָבֵל עֶכְשָׁו אֵינִי יוֹדַעַת  
מִי מֵאֲתַנּוּ נֹצֵל  
וַיְמָה הִיא לְפִיתֵת  
הַיְאוּשׁ.

“כָּאֲבָךְ מְסַפֵּן לִי”  
שָׁלֵט מְבוֹזֵק  
כְּתוּבֵית נְדִירָה  
שֶׁל סָרֵט אֱלֵם

הַקְלָה הִיא לֹא לְהַבְדִּיל  
לֹא לְהַפְרִיד אֶת הָאֲנִי שְׁלִי  
מִזֶּה שְׁלֶךְ

“עֲלִינוּ לְשָׁנוֹת אֶת חֵינּוּ”  
אֲתָה אוֹמֵר, מְשֻׁנָּה אֶת הַצּוּוֵי שֶׁל רִילְקֵה  
כְּדֵי לְכַלֵּל אֶת עֲצָמָךְ וְאוֹתִי.

”אתה/אני” – דפוס החשיבה שהורס  
את כל מה שחשוב בעולם

כדי לשמר על צלילות האויר שלי  
עלי לזהם את שלך

3

כל הלילה אני אוחזת בפרקי ידיך  
חשה באצבעותיך חובקות את הדפק שלי.

זה חשוב  
מה שקורה בינינו  
במלים אלו  
אם נוכל למצא דרך  
להתפתל בכל נפתולי  
האני והאחר

מפתח לחיים על כוכב-לכת זה

רק אתה ואני

נוכל להתחיל

←

47

יֵלֵד נִגְשׁ אֵלַי וְשׂוֹאֵל  
 אִם הִיִּיתִי בְּוֹדֶסְטוֹק.  
 אֲנִי לֹא יוֹדַעַת מָה לְהֵשִׁיב –  
 מָה הִבֵּאתִי אֵתִי  
 מֵהַיָּמִים הֵהֵם שֶׁל אֲמוּנָה שְׁלֵמָה.

כִּבֵּת מֵעֵמֶד הַפּוֹעֲלִים עִם יְמֵרוֹת אֵינְטֵלֶקְטוּאֲלִיּוֹת  
 מֵעוֹלָם לֹא הָאֲמֻנָתִי בְּזֶה כְּמוֹ הָאֲחֵרִים –  
 לְמַדְתִּי פְּנִסְיוֹנָרִים לְרִקְדָּ בְּעוֹד קוֹיִן מִצְטָרֵף לְצַבָּא הַשְּׁלוֹם,  
 פְּקַפְקוֹתִי בְּכָל תְּפִיסַת הָאֶהְבָּה הַחֲפִשִׁית  
 דִּבְרַתִּי עַל אַחֲרִיּוֹת עִם מֵתִבְגָּרִים בְּמִצּוֹקָה  
 שֶׁהָיוּ מֵעֲדִיפִים שְׁעוּרִים בְּטִכְנִיקָה.

אֵךְ חִיִּיתִי עַל שְׁפַת הָאֶגֶם בְּהַתְרָסָה  
 בְּאוֹתָם קִיִּצִים אֲרָכִים שֶׁל אֶהְבָּה מְצִאתִי  
 אֵיךְ הַחַיִּים מוֹשֶׁתִּלְבִּים  
 בְּמִקּוֹם מְפָרָה,  
 מִזִּין הַגִּשְׁמָה לְכֹל.

”הַטּוֹב מִכָּל הַמְּצַבִּים הָאֲפֻשְׁרִיִּים –  
 לְהִיּוֹת עַר בְּחֵלוֹם”



5

"זֶה בְּסֵךְ הַכֵּל שִׁיר אֶהְבֶּה"  
מִיִּשְׁהוּ מְזַהֵיר – "פּוֹלִיטִיקָה וַחֲלוּמוֹת:  
דְּמוּיִים לְרַעֵב  
חֲלָצִים מְכָר"

וְאוּלֵי לְהַפְדֵּ:  
רַעֵב הוּא מְטַפֹּרָה

וְאוּלֵי דְרָכִים שְׁלֵמוֹת  
לְלַמֵּד לְגַעַת בְּעוֹלָם  
רְאִשִּׁיתָן בְּמַפְשָׁעָה

49

## אני/אתה

”שיח אמת, ולפיכך כל הגשמה ממשית של  
קשר בין בני אדם, פירושה קבלת עקרון האחר”  
מרטין בובר, ”מרחק וקשר”

1

חצות

עצבים מרעידים כמיתרים מתוחים,  
רוצה שתשטף אותי כמו כוסית  
ויסקי רוטטת.

2

אתה יודע אותי, גרדת  
אותי מן התקרה  
בעודי חושפת כל מה שאני  
בצורות  
בכי זעיר,  
קריאות מהדהדות  
ממערות לא נודעות  
  
ובבקר אֲנַחֲנו מְלַקְטִים  
אֶת זְהוּתֵנוּ  
אֶת אֲנִי-אֶתָּה הַנִּפְרָדִים

50

בְּרָגַע  
מִתְלַחֲשִׁים בְּטֶלְפוֹן –  
זוֹכְרִים אֶת לַיִל אֲמֵשׁ בְּרַעַד  
בְּעוֹד הַמְזֻכְרִיהַ נִרְאִית נְבוֹכָה

3

כְּמָה נִפְלֵא לֹא  
לְהִיּוֹת לְאַחַד בְּמִטָּה  
שָׁם רְבוּי הַזֵּהִיּוֹת שְׁלֶךְ  
פּוֹגֵשׁ בְּשָׁלִי.

תְּמִיד אֶתָּה  
אַחַר – אֲנִי מְבִינָה אֶת זֶה  
– הַפְּנוּת הַהֵן שְׁאֶתָּה שׁוֹמֵר  
לְשֵׁם פְּרֻסְפֶּקְטִיבָה.

←

4

אַמְתוֹת מוֹסְטוֹת

גַּם הֵן טוֹבוֹת

אָדָם אֶחָד מְלַמֵּד אוֹתִי

עַל אַחֵר – הוּא וְאֲנִי

מְדַבְּרִים בְּאַהֲבָה כָּל הַיּוֹם

וְאֲנִי הוֹלֵכֶת הַבֵּיתָה וְרוֹאֶה אוֹתָךְ

מִחֻדָּשׁ

5

הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת גַּם הַחֲבֵרָה שְׂלָה

לְכַתֵּר אוֹתָהּ

כְּמִרְאָה תִּלְת־כּוּוֹנִית

לְשֹׁטֶחַ אוֹתָהּ כְּנֶגְדּוֹ

מְזוּיוֹת אֵינְסוֹפִיּוֹת

הוּמְבֻרֵט חוֹלֵם לְנִשְׁק

/?לו,

אֶת כְּלִיוֹתֶיהָ שֶׁל לוֹ, בְּלִיַּק מְלַמֵּד

אֶת אֲשֶׁתוֹ לְכַתֵּב בְּכַתֵּב יָדוֹ

52

פּו טוּען שְׁהטוּב  
בְּנוֹשָׁאִים לְשִׁירָה עוֹדְנוּ  
מוֹתָה שֶׁל אִשָּׁה יָפָה

כָּכָה זֶה  
בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת:  
אָדָם יוֹצֵר יֶלֶד  
שִׁיחָהּ  
לוֹ לְבָן זוג

6

מִבְּעַד  
לְמִרְאָה  
אוֹהֵב כֹּה עֵמֶק  
עַד שְׁמִינֵיחַ בְּצַד הַשְּׁנִי  
– עוֹלָם שׁוֹנֶה,  
זֶהוּת

←

53

7

מַה הַסְתִּירָה מִמֶּנּוּ  
שֶׁכַּעֲסוֹ הוֹדֵף אוֹתָהּ  
מִחַיֵּיו?  
שְׁמֵלָה חֲשָׂאית –  
עִירָם?

8

אֵיךְ לְהִיּוֹת מְכַרֵּת  
כְּשֶׁעוֹדְנִי מִפְתִּיעָה אֶת עֲצָמִי,  
עוֹדְנִי עֲמֵלָה לְפָרֵק  
פְּצָצוֹת נִשְׁכָּחוֹת שְׁאֵנִי מוֹצֵאת  
בְּכִיסֵי בְּגָדֵי הַיָּשָׁנִים.

9

הַכֶּנֶס לְטָרְקֵלִין שְׁלִי  
אָמַר הָעֶכְבִּישׁ לְזָבוּב  
תַּחוּשׁ כֹּה קָרוּב

54

שְׁלֵא תִבְחִין  
בְּמִיֵּצֵי הָעֵכוֹל  
עַד שְׁלֵא תִדְעַ.

10

שְׁמֹר חֶלְל סוּדֵי  
תִּבְה סִינֵית מְצַפֶּה לְכָה  
לְלֵא הוֹדְעָה בְּתוֹכָהּ  
וְרַק מִפְתַּח  
אַחַד

11

אֵיךְ אֲנִי מִפְּלִיגָה  
בְּתִיאוּרֵיֹת שְׁלִי  
מִשְׁאִירָה אוֹתְךָ מֵאַחֹר  
אוּ מִיָּתֵם

←

55

12

אֵיךְ אָנִי חוֹדְרֵת אֵלֶיךָ  
מִכָּל הַכּוּוֹנִים  
מִשְׁאִירָה אוֹתְךָ בַּחוּץ

13

שׁוֹב לַיְלָה

לְצַד חִלּוּמְךָ הַנְּנוּחַ  
אָנִי מִתְפַּתֶּלֶת  
בֵּין יְדִיעָה  
לִידִיעָה

56



## דרכים לאהוב: מונולוגים

1

"יש דרכים רבות לאהב"  
אומר הפרופסור שכתם לדה  
מכסה מחצית מפניו.  
כשהוא פוסע בכוון אחד  
הוא כמעט יפה,  
כשהוא פונה שמאלה  
נחשפת הצלקת האדמה  
ומפלצת מנהיגה את הכתה.

"אחרי המלחמה עבדתי במחלקה סגורה  
לְוֹתִיקֵי הַקְּרֵבוֹת: הָיָה שֵׁם אִישׁ קָטָן –  
הַלוֹם־קָרֵב, עֶצְבָּנִי, עֲלִיז – שֶׁהִתְאַהֵב קְשׁוֹת  
בְּקִטְטוֹנֵי מִגְדָּל, וְחָפֵשׁ אֵיךְ  
לְמַשֵּׁךְ אֶת תְּשׁוּמַת־לְבוֹ. יוֹם אֶחָד הֵחֵל  
לְשִׁבֵת לִידוֹ בְּאֲרוּחוֹת וּלְטַפְטֵף  
חֶלֶב עַל יָרְכוּ. נִסְיֹן נֶחְמָד,  
אֲבָל הַקִּטְטוֹנֵי לֹא קָלַט אֶת הַסְּמָלִיּוֹת."

הסתכלתי סביבי בשעור.  
אני היחידה שלא צוחקת.  
הפרופסור פוסע הלוך ושוב.

←

## 2

הָיוּ יָמִים שֶׁשָׁכַכְהָ בְּמִטָּה  
מְדַמְיֵנֶת מַחְלָה קָשָׁה – מִשֶּׁהוּ  
שִׁיגְרָם לוֹ לְחֹשׁ אֲשֶׁמָּה,  
לְמַהֵר אֵלֶיהָ. אָז  
יְבִין עַד כְּמָה...

אָךְ בְּאוֹתוֹ שֶׁלֵּב אָפְלוּ הָיָא  
לֹא יָכְלָה לְהַמְשִׁיךְ בְּפִנְטוּזִיָּה:  
הוּא לֹא הָיָה אִישׁ רְגִיל,  
לְעוֹלָם לֹא יִנְהַג עַל-פִּי  
תְּסַרִיט רְגִיל. "הוּ,  
מֵאֲהָב חֲבִיב, לְכֵן  
אֲנִי שְׂבוּיָה בְּקִסְמִיָּה,  
כָּל מָה שֶׁאֶעֱשֶׂה  
לֹא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ".

בַּיָּמִים שֶׁקִּבְעוּ לְהַפְגִּישׁ  
הַתְּעוֹרָר לְעֵתִים מַחְלוּם  
שָׁבוּ הִיָּה מְכֻסָּה דְבַשׁ  
וּכְבֹּר לֹא יִכַּל לְחַמֵּק מֵהַזְּבוּבִים  
כְּעֵבֶר שְׁעוֹת הִיָּה מוֹצֵא עֲצָמוֹ  
מִגֶּרֶשׁ חֲרָקִים דְּמִיּוֹנִיִּים.

אָבֵל הוּא חַיֵּב לָהּ אֵת זֶה, אָמַר,  
הַהַזְדַּמְנוֹת לְסִפְרָ לֹא אֵת שֶׁבִלְבָּה.  
בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר אֲרָגְנָה  
הַכֹּל עֵבוּרוֹ, דִּירַת פָּאֵר,  
עֲבוּדָה מְפֹלְאָה שֶׁתְּמִיד נִכְסֵף לָהּ,  
הַזְדַּמְנוֹת לְהַגְשָׁמָה.  
וְדוּמָה שֶׁכֹּל מֵה שֶׁבִקְשָׁה בְּתַמּוּרָה,  
עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהִיא אֲדִישָׁה לְלִטּוּף,  
הִיָּה שִׁיחָתוֹ.

סִבַּת רַעְבוֹנָה לְנוֹכְחוֹתוֹ  
הִיָּתָה בְּגֵדֵר חִידָה – גְּבֵרַת – בְּקִשׁ לְצַעֵק  
– נִגְמַר. לָמָּה שֶׁלֹּא תַעֲזִבִי אֵת זֶה?

←

4

עָרַב אַחַד, אֲנִי אוֹמֵרָת, אֲגַלֶּה מֵאֵין  
בָּא אִי-שָׁקֵט זֶה. אֲנִיחַ לוֹ לְהִרְחִיק  
בְּפִסְיֵעוֹתַי, לְרֹאוֹת אֶת הַמְרוֹחַ  
שְׁבִין קְשָׁרִים מְקַבְּלִים לְאֶסוּרִים.

לְבִי נִלְכַּד כְּאֶסִיר בּוֹרַח.  
מוֹבְלָת, בְּרֹאשׁ מְרֻכָן, חֲזָרָה לְמוֹסְרִיּוֹת.

5

"אֶת בְּטוּחָה",  
הִיא לוֹחֶשֶׁת אֶל תּוֹךְ הָעָרַב  
"שָׂאִין לִי סְכוּי?"

וְאֲנִי – בְּמִטְבַּח,  
לְבָנָה מְקַמַּח וּבִיתִיּוֹת –  
עוֹצֵרֶת לְהִרְהֵר בְּקִשְׁרֵי הַקְּרֵבָה שְׁלֶה  
בְּטָרָם אֲנִיד רֹאשִׁי לְשִׁלְיָה.

60

6

כְּמָה דְרָכִים  
יֵשׁ, אֶתְּהָ שׁוֹאֵל,  
כְּמוֹ צֶבַע הַמְּנוּסָה תָמִיד  
לְנוֹעַ קְדִימָה גַם כְּשֶׁסְּלָעִים כְּבָדִים  
חוֹסְמִים אֶת דְרָכָךְ. כָּל אַחַת מֵהַנָּשִׁים  
שְׁאַהֲבֶתָ יִכְלֶה לְהַבְיֵא לְךָ שְׂמֵחָה  
אֵלּוּ יִדְעֶתָ לְהַתְרַחֵק מֵהַסְּלָעִים.  
לְעֵתִים דִּי הִיָּה בְכֹבֵד  
רֵאשֶׁף כְּנֻגְדָן  
לְגֵרָם לְהֵן לְפִסֵּעַ  
כְּחַיּוֹת בְּסוּגְר  
הַלוֹךְ וְשׁוֹב.

7

בְּהִיוֹתְךָ בְּעַל עֵין אַחַת  
אֶתְּהָ מֵתְבוֹנֵן בִּי תָמִיד  
מְזוּנִית,  
מְסוּבֵב אוֹתִי לְכָאן וּלְכָאן,  
בוֹחֵן הַכֹּל.

←

61

בְּמִטְתָּנוּ הַזֹּוגִית הַעֲטוּרָה  
אֲנַחְנוּ צוֹחִים קְקוּפוֹנִית כְּאַחַד,  
מָוֶת וְהֶאֱצָה גַם יְחַד,  
וְאִז אַתָּה מִתְגַּלְגֵּל הַצְדָּה,  
קוֹרָא בְּשֵׁם  
אֱלֹהֵי.

## משיקים

1

כָּל הַיּוֹם מַעֲבִירָה יְדִיָּה  
עַל כֶּסֶפֶם שֶׁל אַחֲרִים,  
עַל מָה שִׁיִּצְטָרְכוּ  
לְנִסְיַעַת הָעֵסְקִים לְטוֹקִיו,  
לִירַח הַדְּבִשׁ בְּטוֹרְקָה,  
לְחִפְשָׁה הַנְּחוּצָה (רְאוּ כִּמָּה  
יָדוּ רוֹעֵדֶת בְּלוֹגְנוּ).  
כָּל הַיּוֹם מוֹנָה שְׁטָרוֹת  
זָרִים, בְּלֹא רְצוֹן מִשְׁלָה  
לְשִׁבֶת בְּבִנְק הַזֶּה  
קְרוּבָה אֶךְ רְחוּקָה.

2

לִילָה אֶחָד אָנִי דְמוֹת  
בְּחִלּוּמוֹ שֶׁל אֵיזָה בְּרִנָּשׁ  
וְתַפְקִידִי לֹא גְדוֹל בְּמִיחָד  
וְאֵינְנִי דוֹבְרַת אֶת שְׁפָתוֹ  
כִּי שָׂרֵב הַזְּמַן אָנִי מְאַחֲזֵרִי הַקְּלָעִים  
מִמֶּתִינָה לְרַגַע שִׁיקְרָאוּ לִי

←

לְקַשְׁקֵשׁ כַּמָּה מְלִים בְּצִרְפֹּתֵי  
מוֹל פְּרָצוּפוֹ הָאֲדִישׁ שֶׁל חוֹלָם.  
אֵינְנִי קוֹלְטֵת אֶת הַתְּמָרִיץ –  
אֲנִי אוֹמְרֵת לְמִי שֶׁנֶּרְאָה לִי הַבְּמַאי.  
מָה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּחִלּוּמוֹ –  
מָה תִּפְקִידִי, סְטֵנִיסְלִבְסְקִי, מָה הַמְּנִיעַ שְׁלִי?  
הָאִישׁ פּוֹעֵר עֵינָיו וּמֵת  
אוֹ מֵתִפּוֹגֵג בְּעוֹדֵי מֵתִבּוֹנָנֵת.  
אֲזֵ אֲנִי שֵׁם, מֵאַחֲרֵי הַקְּלָעִים, מְהֵרָהּרֵת –  
הָאֵם אֵין לִי מִשְׁהוֹ טוֹב יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת  
בְּזִמְנִי

### 3

עָרַב אֶחָד הִיא בָּאָה לְבַקֵּר אוֹתִי  
וְאֲנִי רוֹאָה בְּדֶרֶךְ נְעִיצַת מִבְּטָה –  
שֶׁהִיא שׁוֹב אַחֲזוּזָה בְּאוֹתוֹ דְּבוּק יָשׁוּן.  
אוֹלֵי הִיא לֹא אָבַל עָלַי לְהִגֵּן עַל  
עֲצָמִי, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל כִּשְׁהִיא פּוֹצֵחַת  
בְּיַחְסִים' שְׁלֵנוֹ. אֵין לָנוּ כְּאֵלָה, אֲנִי אוֹמֵר לְפַעֲמִים,  
אָבַל כּוֹאֵב לִי לְהִכְאִיב לָהּ כִּמְעֵט כִּמוֹ  
שְׁכוֹאֵב לְדַמְיִן אֶת מִצְבָּה.



אלהים היא חיה  
דרכי כמו אמי בימים ההם  
– הבן היחיד, הפחד שאלך, הכמיהה  
לשובי. איך אוכל לומר לה למצא לעצמה חיים –  
איך אוכל לסחררה לתוך הלילה ולומר  
מצאי משהו לנעץ  
בו את שניך.

#### 4

כיצד אנשים נהיים משמעותיים זה בעיני זה  
כיצד אינם מצליחים לחמוק  
מדפוסים קבועים? לפעמים אני כה אטי  
שאני יודע שמישהו אמר דבר משמעותי  
רק לאחר שמסתימת השיחה.  
אז אולי אני מחזיר צלצול  
"סליחה שהייתי חסר רגישות – הייתי צריך לדעת  
את מצבך". ואז היא אומרת אולי "איזה מצב?"  
ומבינה שאני אגומניאק שחושב שתגובותי  
כל-כך משמעותיות בעיניה. ואולי זה רק  
בשביל לגונן על עצמה מפלישתתי הגסה. ואז אולי

←

אָנִי לֹקֵחַ סִכּוֹן וּמוֹתֵחַ צְוֹאֲרֵי עוֹד קִצֵּת  
וּמִגִּישׁ לָהּ אֶת הָעֶרְף.

5

וְהִנֵּה אָנִי בַחוּץ עַל עֵנֶף עֵץ לֵיד חֹדֵר הַשָּׁנָה שְׁלִי  
רוֹעֵדֶת בְּגֶשֶׁם וְחוֹשֶׁבֶת מָה לַעֲשׂוֹת  
עֲכָשׂוּ כְשֶׁסָּרְבַת לַפֶּתַח אֶת הַחֲלוֹן.

כָּאֵן אָנִי בַלְוָיָה שְׁלִי נוֹשָׂאת עֵינַיִם אֶל דְּמַעוֹתֶיהָ.  
זֶה תִצְלוּם סִתְמִי אֲבָל הָאֲנָשִׁים אֲמַתִּיִּים.

כָּאֵן אָנִי בְּמִרְכֵז רַחֲבַת הַרְקוּדִים,  
גוֹרֶרֶת אוֹתָהּ פְּנִימָה מִתּוֹךְ הַצִּלְלִים  
לְרַגַע שְׁלֵף בָּאוֹר הַזְּרִקוּרִים.

כָּאֵן הַשְּׁלִיטָה הַבוֹדְדָה, בְּגִבָּה לְמִצְלָמָה,  
חוֹרֶצֶת גּוֹרְלָן שֶׁל אֲמוֹת, בְּכַחוֹת עֲצָמָה.

## התערבות

1

אתה נסוג כאלו אני מציקה לך.  
למדתי להתרחק  
לחכות עד יעברו ולהרבות ברחצה  
כמו היו לי פצעים פתוחים עד זוב.

בדרך כלל אתה שב  
בלא זכרון בלא מודעות  
לכאבי

אני נוהגת  
כאלו זה נורמלי  
משא־הלב הלא מאוּן  
הזה

←

## 2

יום לאחר שהקלתי ראש  
בכאבה האמהי של חברתי  
נצתת בי הברה.  
די בזה שאין הכשרים חברתיים  
ליסורי הלב החד-סטריים  
אני מכל האנשים צריכה להפיר  
את החרפה שבזה, הבדידות.

כלנו מקלים בהם ראש. בבית  
יש משפטי צפן מסרטים  
להמעטת החשש לדור הבא:  
"אביכם לא עכל ארוחה הגונה כבר שבועות",  
המשאלה הפנה להקל את משא החיים:  
"אין צרך להחליף את הנורה,  
פשוט אשב כאן בחשך".  
אנכיותו המסוית של ההורה המגונן מן הסתם,  
אמצעי לעורר את המרשע ברגשות במאה הזאת – אשמה.

לְעֵתִים קְרוּבוֹת אֲנִי חוֹשֶׁבֶת עַל סִלְבִּיָּה  
 הַמְרָאָה אֶת שִׁירֶיהָ לְאֶלֶן  
 שְׂאִינוֹ רוֹצֶה אוֹ אִינוֹ מְעֻז לְהִתְעַרֵּב  
 שׁוֹמֵר עַל בְּקָרֶת טְכָנִית טְהוֹרָה

בְּלִילוֹת הָאֵלֶּה  
 'רוֹצֶה לְמוֹת'

אֵילוֹ הַפְּרָעוֹת יִכְלְתִי לְשֹׂאת בְּחַיִּי –  
 קוֹרָא חֲטָטָן, יֵלֵד אוֹהֵב,  
 בֶּן זֹוג לְשֹׁעֵבֵר עֵכָשׁוּ עִם אִשָּׁה  
 הַמְּנִסָּה לְהִיּוֹת אֲנִי  
 אִם שְׂלֵא יִכְלֶה לְהַעֲזוֹ לְשֹׂאֵל  
 אֶת הַשְּׂאֵלָה הַמְּכַרְעֶת

אֲנִי מְסַלְקֶת אֶת כָּל הַתְּמוֹנוֹת  
 פּוֹגַעַת בְּצִפּוֹר הַנֶּפֶשׁ  
 חוֹשֶׁפֶת אֶת נְשִׁימָתִי  
 לְגַז הַפּוֹלֵשׁ

←

4

בְּחִמּוֹשׁ בְּבִקְרָא אָנִי מִתְעוֹרֶרֶת  
לְבִדִּי לְפָנַי פְּלִישֵׁת  
הַשְּׂכָנִים לְמִרְחֵב שְׁלִי  
הַצְּפָרִים שְׂרוֹת זֹו לְזֹו  
וְאֲנִי, אָנִי שָׂרָה לְבִדִּי.

70

# קולות מבית מפולג

א.

1

אתה מעמיד שני אנשים זה מול זה  
אתה פוקד אמרו אמת  
אחד מהם מסב מבטו הצדה  
כאלו סטרו לו  
הם אינם יושבים  
עוד זה מול זה

2

יש בודאי חמשה  
עשרה, חמשה-עשר דברים שונים  
ששכחתי להסתיר ממך  
היום

3

יום אחד הוא מתעורר ותוהה  
אם יש לה מחלות  
שאינו יודע עליהן

←

71

זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה, מִשְׁהוּ  
שְׁהִיָּא, עוֹדָה יְשָׁנָה, חֲטָפָה אוֹלִי  
מֵאַחַד הַגְּבָרִים שְׁאַהֲבָה  
בְּשִׂרְחָקָה מְמוֹנָה לְכְאוּרָה.

מָה אִם בְּחִלְיֵי-שְׁלוֹ  
נִדְבֵק מִבְּרִיאוֹתָהּ?

4

שָׁנִים  
אֲנִי מְדַמֵּינָת אוֹתוֹ מְרָקִיב  
בְּבֵית עֲרִירִי  
מֵאַזֵּינ לְמוֹזִיקָה  
מֵיבֵאת מִחַוִּיּוֹת אַחֲרוֹת  
רוֹבֵץ עַל הַסֵּפֶה הַמְּפֹטָטָת  
מֵתְכַנֵּן

72



5

יש לך פנים רבות  
אני אומרת ערב אחד  
רוצה קצת להקניט,  
קצת.  
הוא מחנה, אה,  
את משוררת  
יקירתי.

אני נסוגה.  
לאורחת  
אין זכות  
להאשים  
את בעלה  
של המארכת.

6

עכשו משוטטת בבית השקט  
מחפשת אחר דברים שוליים  
האם יש רמזים בכביסה?  
לאן כל זה נעלם?

←

73

לְפִי שְׁעָה הִיא מְדַאֶגֶת  
 מִן הַנְּקֻדּוֹת הַיְבֻשׁוֹת בַּמְדֻשָּׁאָה,  
 הַכֶּלֶב מִתְנַשֵּׁף מִקוֹרְטִיזוֹן,  
 הַבַּת מוֹתֶרֶת עַל הַקְרִירָה  
 כְּשֶׁהַחַיִּים מִתְחִילִים לְהִרְאוֹת אֲרָעִים.

## ב. בת

הִבֵּה נִבְחַן דְרָכֵי מִשְׁפָּחָה חֲלוּפִיּוֹת –  
 הַבֵּית שָׁבוּ גְדֻלְתִּי, לְמִשָּׁל,  
 תָּאָרוּ לְעִצְמְכֶם אֶת כָּלֶם מְאַחֲדִים – אָב, אִם,  
 אָח – בְּגִנוּי הַפְּרוֹת הַסֵּדֶר שְׁלִי.

אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שֶׁקֶצֶת הָאֲמִנְתִּי  
 שְׂאֵלוֹ אָבִי הֵעִז לְהִתְנַגֵּד לְאַחֲדוֹת  
 הוּא הִיָּה אוֹהֵב אוֹתִי

גַּם אִם אֲנִי מְתַאָרֶת לְעִצְמִי  
 אִישׁ גְּדוֹל מְאֹד  
 לְדַמוֹת אֶת מְדוּתֵי הַנְּכוֹנוֹת

כִּילְדָה קִטְנָה  
וְהוּא יַחְבֵּק אוֹתִי  
חֶזֶק־חֶזֶק  
יַחְלִיק רַכּוֹת לְשַׁעְרֵי  
וּבִטְחוֹן לְתוֹךְ אָזְנִי  
לֹא יִהְיֶה דִּי בּוֹ  
עֲכָשׁוּ

פִּלְגֵי אֶת הַבַּיִת, יִלְדָה!  
שִׂמְחֵי!

## ג. רַעִיָה

”רצייתי רק להישאר נשואה לאותו גבר כל חיי”  
גרייס פיילי

1

הַיּוֹעֵצַת מְזַהֶרָה אֶת הָאִשָּׁה הַצְּעִירָה בְּטֶלְפוֹן  
לֹא לְהַמְשִׁיךְ בִּיחְסִיָּה עִם שְׁנֵי גְבָרִים.

←

אֵין לָהּ פְּנָאֵי לְהַסְבִּיר כִּי עָלֶיהָ לְצַאת  
לְהַפְסֶקֶת פְּרִסוּמוֹת, אָבֵל "הַחֲלִיטִי  
לְבַטֹּחַ בְּאַחַד מֵהֶם. בְּסֵדֶר?"

2

אֶהְבֶּה מוֹדֶרְנִית, הַמְשׁוֹרֵר קָרָא לָזֶה, לְפָנַי מֵאָה שָׁנָה:  
פְּרוּק הַרְכוּז, הַנְּחַת בִּיצִים  
בְּסֵלִים רַבִּים. פְּתָרוֹן לֹא רַע בְּכֻלּוֹ  
כְּשֶׁאֵלֵהִים עֲצָמוֹ מִתְפַּצֵּל לְהַרְבֵּה רְסִיסִים.

## מרק אהבה

1

הִלֵּלָהּ אֲנִי חוֹלְמַת שְׁאֲנוּ מְלוֹיִם אֶת בְּתוּנוֹ לְמִקְוֵה,  
עֵמֶק בְּאֲדָמָה, מִתַּחַת לַשָּׁדָה הָרְאִיָּה  
שֶׁל הַמְעַרְבִים בְּחַיֵּי הַיּוֹם-יּוֹם. כֶּף שָׁמַי  
שְׁלֵא הַשְּׁתֵלֶם בְּמִשְׁגֵּל  
לֹא יוּכַל לְרְאוֹת אֶת הָאוֹהֲבִים בְּעֵמֶק טְקִסְיָהֶם  
בוֹחֲנִים אֶת גּוֹפֵם,  
לוֹמְדִים עֵירֶם,  
טְבִילָה.

אֲנִי מִתְעוֹרֶרֶת לְלִטּוֹף יָד,  
מְזִינָה אֶת גּוֹפֵי מִסְמִיקָה אֶל הַגָּבֵר שְׁלִי.

2

אִיזוֹ חֲכָמָה נוֹכַח לְהוֹרִישׁ לִילְדֵינוּ בְּנוֹגַע לְאַהֲבָה.  
דוֹרְנוּ חֲשָׁף לְרֵאשׁוֹנָה  
אֶת פְּצָעֵיו לְאוֹיֵר, עֵצֵב מִצְלָקוֹתֵיו כְּתוֹבוֹת קַעֲקַע הַדּוֹרוֹת  
מְחַלֵּץ חֲדוּהָ מִתּוֹךְ כָּאֵב בְּשַׁעַת סִפְנָה.  
אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים בְּבֵית הַקֶּפֶה,  
צוֹפִים בְּבִנוּתֵינוּ חוֹלְפוֹת עַל פְּנֵי הַגָּבֵרִים

←

שִׁכְלוּ לְאַהֵב וּפּוֹגְשׁוֹת  
מִרְאוֹת שֶׁל סִבְלָן,  
אֵלֶּה שֶׁלֹּא יוֹכְלוּ לְהַעֲנִיֵק לְהֵן שְׂמִיחָה,  
וּמְאַמְלָלוֹת אֶת הַגְּבָרִים  
הֵלֵא נְכוֹנִים.

### 3

אִשָּׁה זֹו, שִׁשְׂדִּיָּה  
צוֹנְחִים מְלִבָּה, תוֹהֶה עַל קִנְקִנָּה  
בְּעֵינֵי הָאֲחֵר – כִּכָּל שֶׁהוּא  
גְּדוֹל יוֹתֵר, תִּגְדֵּל הַהֲשִׁתְקָפוֹת,  
וּכְכָל שֶׁהוּא מְרַחֵק יוֹתֵר  
תִּרְאֶה יוֹתֵר מֵעֲצָמָה

וּבְעֵרֵב הִיא עוֹשֶׂה אֶהְבָּה  
עִם גּוֹפֶה־שְׁלֶה – חוֹפֶפֶת שְׁעֵרָה,  
מְעִסָּה אֲצַבְעוֹתֶיהָ לְפָנֵי  
הַמְּנִיקוֹר.

4

וְעַל גֶּבֶר זֶה שְׁקוּלוֹ  
עֲרַגְתָּ דָבַשׁ אֵינִי יוֹדַעַת  
דָּבָר; עַל דִּירְתוֹ –  
חֲדַר הָאוֹרְחִים  
עַל שְׁתֵּי כְּרִסוֹתָיו  
הַפּוֹנוֹת אֶל הַמוֹזִיקָה:  
מְקַלֵּט רִדְיוֹ, רֶשֶׁמְקוּל, רְמַקוּלִים –  
אֶסֶף הַתְּקֵלִיטִים מְקִיר לְקִיר  
(אֱלֹהִים הוּא שׁוֹלֵף אוֹתָם כְּאִלוֹ יָדַע  
הֵיכֵן הִסְתַּר כָּל אֶחָד).

כָּל הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּשִׁירִים  
לְבַד בְּאֶלְבוּמֵיהֶם.

5

”שְׁכַבְתִּי עִם גְּאָגֶר”  
כּוֹתֵבֶת חֲבֵרְתִּי מְקַלִּיפּוֹרְנִיָּה  
לְאַחַר שְׁנַיִם שָׁחֲלָמָה  
לְשִׁכְבַּ עִם גְּאָגֶר

←

79

"וְכֹל הַזְמַן  
חֹשְׁבֵתִי  
עַל חֲלוּמֵי  
לְשֹׁכֵב עִם גְּאֹגֵר"

6

מִדּוּעַ מִיֵּק לֹא יִכּוֹל לְהִגִּיעַ  
לְסִפּוּק? זֶה הַבְּטָח  
לָנוּ, אוֹ שֶׁכִּסְפָּנוּ  
יִחְזֹר.

וּבִמְטָה הָאֲחֵר  
אֵינּוּ דוֹמָה כָּלֵל  
לְאֲנָשִׁים הַמְּשַׁלְּמִים  
בְּסֶרְטִים.

הַבְּטִיחוּ לָנוּ יוֹתֵר מִדִּי  
לְהִתְעַנֵּג עַל מָה שֵׁיִשׁ.

80



7

לא יִכּוֹל לְהַגִּיעַ  
לְסִפּוּק  
אֵין יוֹתֵר טוֹב  
מִיוֹתֵר

פְּחוֹת מֵהַכֹּל  
לֹא יִסְפֵּק  
כְּשֶׁאֵנוּ תוֹבְעִים  
בְּעֵלוֹת

8

בְּחֶשְׁכַת יְמֵי הַבֵּינִים טָרָם  
חֲדוֹת הַמִּין כָּל  
נְגִיעָה הִיְתָה מִיְחַדָּת בְּמִינָהּ.

←

81

9

לִמַּד אוֹתִי אֶהְבֶּה,  
הִיא מְבַקֶּשֶׁת.  
הוּא מְפַנֵּה אֶת גְּבוּ  
תוֹדָה.

10

מָה אָנוּ חִיבִים זֶה לָזֶה בְּמִשְׁחַק הָאֶהְבָּה,  
מָה אָנוּ חִיבִים לְעֲצָמֵנוּ  
וְאִיזוֹ בְּחִירָה יֵשׁ  
לָנוּ – אֲנָשִׁים רַבִּים כָּל-כֶּף  
אֲתָנוּ בְּמִטָּה,  
כְּבָבוֹת רוֹסִיּוֹת  
אִם אַחַת בְּתוֹךְ אַחֶרֶת,  
אוּ יְרִיּוֹת בְּסֶרֶט פְּעֵלָה בְּהַלּוֹךְ אֲטִי  
אִינְסוֹף צִלָּלִים  
שְׂמֵתְנוּעֵעִים כְּאָחֵד.

82

11

כָּמָה חֲלִיפִיִּים הֵם אֵיבְרֵי הַמִּין  
וְכַמָּה יְחֻדִית הַתְּאוּה

12

קֵל לְהַשְׁתַּגֵּעַ:  
לְאַהֵב מִיִּשְׁהוּ שְׂאִינוּ  
מְשִׁיב אֶהְבֶּה. טְהוֹר כָּל־כֶּךָ.  
לְחַבֵּט כְּדוֹר אַחַר כְּדוֹר  
לְתוֹךְ מְגֵרֵשׁ רִיק  
בְּלֹא צַפִּיָּה שְׂיִשִּׁיב

אַחַר־כֶּךָ זֶה חוֹזֵר  
וְהַמְשִׁחֵק נַעֲשֶׂה  
מְסַכֵּךְ  
כַּמְעַט  
בְּלִתֵּי אֶפְשָׁרִי  
זֶה, מִשְׁתַּנֶּה,  
מְסַכֵּךְ.

←

83

13

כָּל שֶׁתִּקְרַב  
תִּרְאֶה פְּחוֹת  
וְתִהְיֶה יוֹתֵר

כָּל שֶׁתִּדְמֶה לִּי  
תִּהְיֶה פְּחוֹת  
מֵאַהֲב

שְׁמֵר מְרֻחָק  
הַשָּׂאֵר קְרוֹב

14

וְיָמָּה אִם אַתְּ שׁוֹקֵעַת  
בְּאַמְבֹּט חֵם  
שֶׁל מְרֻחַ אֲהַבָּה  
וְעוֹדֶךָ שׁוֹכֵבֶת, מְסַפֶּקֶת,  
הַמְרֻחַ מְצַטְנֵן, מְקַרֵּשׁ,  
לוֹכֵד אוֹתְךָ בְּאַחִיזוֹת  
יָרֵק דְּבִיקָה

84

15

הִזְקַנָּה בְּנָשִׁים שְׁאֵנִי מְכִירָה  
מִרְצָה בְּבֵתִי אָבוֹת "עַל הָאֲמֶת".

בְּסֶרְטִים,

הַסְצָנָה הוֹפְכֶת אַרְוֵטִית  
הִיא לוֹפְתֶת אֶת חֲזָה, לוֹחֶשֶׁת  
שׁוֹב וְשׁוֹב "הוּ, לְבִי,  
לְבִי"

וַיִּיטֵס מְסִים אֶת שִׁירִיו  
בְּתִשׁוּקָה לְנַעֲרָה

16

אַתָּה עוֹרֶרֶת שִׁיר זֶה

לְכֵן חִפְשֵׁתִי אוֹתְךָ

חֲשַׁבְתִּי עַל הָרַעַד הַזֶּה  
כִּחַ שִׁיפְתַח

←

85

אותו פלא  
שטרם ידעת

17

בחלומי בחור  
מגיש לי מרק עדשים  
בחיוך רחב  
שאני שמחה לחלק.  
הייתי רעבה והאכלת אותי  
נזיד, אני אומרת, ורואה  
שהוא דומה לנער שאהבתי  
לפני שנים  
כמו האח  
שטפל באבי  
בידים חמות עדינות  
בשעת גסיסתו.

86

## אש

1

בְּיָמִים שֶׁל אֵשׁ  
אֲנִי חֲשָׂה שׁוֹב  
כִּי צִד יִצְרְנוּ אֶת גְּדֻלְתָּהּ,  
הַיְלָדִים אוֹסְפִים חֲמָרֵי בְּעָרָה  
הַגְּדוֹלִים מְחַפְּשִׁים עֲצִים.

רַק אֶחָד מֵאֲתָנּוּ אָחִז בְּגִרְזָן.  
הוּא נִתְלָה מִמְתַּנְיָו,  
נִשְׁלַף מִנִּרְתִּיק עוֹר  
בְּיָרֵאת כְּבוֹד שֶׁל אֱלִיל  
וְהוֹנֵף מֵעֵבֶר לְכַתְּפוֹ.

וְאִזּוֹ, פִּתְאֹם, הָעֵץ נִבְקַע  
וּפְלֹט אֶת נִיחֻחוֹ לְתוֹךְ הַיַּעַר הַבָּשׂוּם  
בְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת יִדְעָתִי אֵיזָה חֶלֶק מֵהָעֵץ –  
עֲנָפִים עֲנָגִים יִרְקֵי־תִקְוָה  
וְהִגְזַע שׁוֹפֵעַ סְפוּרִים עֲתִיקִים.

אֲחֵר־כֶּךָ חִפְּנוּ לְרֵאוֹת  
אֵילוֹ עֲנָפִים נוֹכַל לְשֵׂאת  
בְּחִזְרָה אֶל קִרְחַת הַיַּעַר.

←

87

הַשְׁתַּמְשֵׁנוּ בְּנִיצוּצוֹת צַר  
אֶךְ בְּיָמִים רַטְבִּים אֶפְשָׁרְנוּ מוֹתְרוֹת שֶׁל גְּפָרוֹר  
וּבְנִשְׁיִמְתָּנוּ הִפְחָנוּ חַיִּים בְּחֵלוֹם הָעֵשֶׂן  
בִּידֵינוּ סוֹכְכָנוּ עַל גֶּץ מִפְּנֵי רוּחַ  
עַד שְׁחַמֵּם אֶת פְּנֵינוּ, הִרְכּוֹנוֹת בְּבָרָכָה.

## 2

מִלֶּכָּה הִיְתָה הָאָחוֹת הָאֵהוּבָה עַל אֲמִי,  
הַצְעִירָה בְּיוֹתֵר, הַהִרְפֵּתְקָנִית.  
חָיָה בְּאֲמוּנָתָה, הִנִּיחָה פְּצָצוֹת  
עַל פְּסֵי רַכְבָּת בְּשִׁבִיל פְּרִטִּיזְנִים סוֹבְיֵטִים,  
נִקְמָה אֶת מוֹת יְלָדֶיהָ  
בְּמוֹת חִילִים.  
כְּשֶׁנִּתְפָּסָה, בַּעֲלָה בְּרַח.  
מֵעוֹלָם לֹא הִכָּר,  
אֶפְלוּ לֹא בְּרִשׁוּמוֹת פְּרִטִּיזְנִים.  
בְּדִלְקָה שְׁכָלְתָה אוֹתָהּ,  
ב־24 בְּיוֹנֵי 1944,



בְּעוֹדָה לְכוּדָה בְּכֹלֵא,  
נִמְחַק שְׁמוֹ.

אֶךְ הִיא בּוֹעֶרֶת בְּקֶרְבִּי  
מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ.

## חלומות עצמה

סיוטים כְּבֹר לֹא מִפְחִידִים אוֹתִי  
עֲכָשׂוּ אֲנִי מוֹדַעַת לִיעוֹדֵם.  
גַּם כְּשֶׁאֲחַלֵּם אֶסוֹנוֹת אֵימִים  
לְמִדַּתִּי לְשִׁנּוֹת מִהֲלֶךְ בְּלִתִּי נִמְנָע.  
בְּלֵיל אֲמֵשׁ, לְמִשְׁל, נִרְאָה  
שְׁעוֹלָם הַכַּח מוֹשֵׁל, הֲרָקִיעַ נִמְלֵא פְּצוּצִים,  
מְטוֹסִים, טִילִים, וְלֹא חֲשֵׁתִי רִגוּשׁ  
לְבַד מִשְׁקָט וְהִכְרַזְתִּי:  
זֶה רַק לְרִאֲוֶה. אִישׁ לֹא יִפְגַּע.

לְמַחֲרַת בְּבִקֹר בְּחִלּוּמֵי  
כּוֹתְרוֹת הָעֵתוֹנִים  
הוֹכִיחוּ שְׂצִדְקָתִי.  
וְאֲנִי מִתְעוֹרֶרֶת  
תוֹךְ רְצוֹן  
לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּעֲצָמָה  
בְּעוֹלָם הָאֲמִתִּי.



## **הפצה ראשית:**

"בית עלים", רח' קרל נטר 3 תל-אביב, טלפונים: 03-5600360, 03-5663959